

BIBLIJSKA UČENJA ISUSA KRISTA KOJA SU OŽIVLJENA U ISLAMU

<Bosanski – Bosnian – بوسني>

Madžid b. Sulejman Er-Ressi

Prijevod:

Marko Vučković

Recenzija:

Fejzo Radončić

Jasmina Radončić

إحياء الإسلام من تعاليم المسيح عليه السلام

ماجد بن سليمان الرسي

ترجمة:

ماركو وُتشكوفيتش

مراجعة:

فيزو رادونتشيتش

ياسمينا رادونشيتش

***BEZ SUMNJE, OVAJ ŽIVOT JE ISPIT
KOJI ZAHTIJEVA VAŠU PUNU BRIGU
O ONOME ŠTA ĆETE SA SOBOM DA
PONESETE NA VAŠEM
POSLJEDNJEM ODREDIŠTU.***

***JEDINO SU ISPRAVNO VJEROVANJE
I DOBRA DJELA VAŠ PUT DO
SPASENJA.***

U vezi riječi „Gospod“

Riječ *gospod* (*en. lord*) na engleskom ima nekoliko povezanih značenja. Prvobitno značenje je „gospodar“ ili „vladar“ i u ovom smislu je često korišćena da označi ljudska bića: „gospodar palate“ ili „Gospodar taj i taj“ (npr. u Britaniji). Riječ Gospodar sa velikim slovom G koristi se u leksikonu islama da označi Jednog i Jedinog Boga – Allaha. U islamu, ne postoji dvosmislenosti u vezi značenja ove riječi. Dok je istina da se povremeno riječ *gospodar* (s velikim ili malim slovom) koristi za označavanje ljudskog bića, u islamskom diskursu pominjanje ovog izraza se uvijek jasno vidi iz konteksta. Dok se kod kršćana, hindusa i drugih višebožaca, riječ Gospod sa velikim G može odnositi na Allaha, Isusa, Sv. Duha ili neko zamišljeno božanstvo, kod muslimana nema množinu u značenju. Allah je jedini Gospodar, i Gospod je Allah – ne Isus, niti Rama, niti bilo koje drugo stvorenje.

U vezi riječi „Allah“

Iako se imenica „Bog“ u ovoj knjizi često koristi kao sinonim za Allaha, postoje velike razlike među njima. „Allah“ je riječ na arapskom koja se na srpskom prevodi kao „Bog“. Međutim, „Allah“ ima značajno preciznije značenje od riječi „Bog“. „Allah“ nije puki arapski termin za riječ „Bog“. Umjesto toga, korijen riječi „Allah“ je *ilah*, što znači „bog“. Postoje nebrojeni izmišljeni „bogovi“, ali samo jedan je pravi i istiniti Bog čije ime je Allah. Riječ „Allah“ bukvalno znači „obožavani“. Allah je, dakle, ispravno ime za **jedino Biće vrijedno ibadeta**, pravi Stvoritelj univerzuma. Riječju „Allah“, muslimani u suštini, negiraju svaki drugi entitet koji ljudi pogrešno obožavaju. Ime „Allah“ je ono kojim se Svemogući Allah predstavlja u Kur'anu¹, i kako se poslanik Muhammed (alejhi selam) također pozivao na Njega. Zbog toga će u ovom radu, termin „Allah“ često biti korišćen da označi jednog i jedinog Boga, vrijednog obožavanja.

¹ Kur'an je sveta Knjiga ili Objava objavljena poslaniku Muhammedu (alejhi selam).

Uvod

Svaki pojedinac se rađa u vjerskom okruženju koje nije u skladu sa njegovim/njenim izborom; dijete se odgaja da slijedi religiju ili ideologiju njegove/njene porodice, društva ili kulture. Čak kao novorođen/a, njemu/njoj se dodjeljuje ili vjera njegove/njene porodice ili ideologija države. U nekim zemljama, vjera pripisana novorođenčetu se čak bilježi u matičnoj knjizi rođenih. Do momenta kada pojedinci dostignu svoje tinejdžersko doba, u njima je indoktrinirano i oni su obično prihvatili vjerovanje svojih roditelja ili svog konkretnog društva. Osjećajući da imaju malo izbora u tom pogledu.

Međutim, pojedinci se često susreću, ili su izloženi, različitim uvjerenjima i ideologijama tokom čitavog svog života, što mnoge navodi da ispituju dugo čuvana uvjerenja, tradicije ili filozofske ideje. Počinju da ispituju ispravnost svojih sopstvenih vjerovanja. Tragaoci za istinom često dostižu trenutak zabune, naročito kada shvate da vjernici svih religija, sekti, ideologija i filozofija tvrde daispovijedaju jednu jedinu istinu.

Glavni trenutak zabune u glavama većine kršćanadolazi u odnosu između dvije glavne religije: kršćanstva i islama. Najveći dio kršćana doživljava poslanika Muhammeda (alejhi selam) i učenja kojima je podučavao, da su u velikom konfliktu sa učenjima donetim od strane Isusa (alejhi selam).

Ova knjiga i njena bliznakinja *Muhammed u Bibliji* dokazuju iskrenom čitaocu da je Isus naznačio dolazak poslanika Muhammeda, i da je kasnije i oživio učenje prošlog.

Prije nego što se udubimo u knjigu, treba napomenuti da u slučaju početka potrage za pravom vjerom, tragač trebada zadrži sljedeće četiri stvari na umu:

Prvo, Allah (slavljen i uzvišen je On) nam je dao sposobnost i intelekt da otkrijemo odgovor na ovo suštinsko pitanje, što je također i odluka koja mijenja život: **Koja je istinska vjera?**

Drugo, Allah, Najmilosniji, nas nije ostavio da lutamo bez smjernica. Zaista, on nam je slao poslanike sa spisima kako bi nam ukazao na Pravi put.

Treće, uvijek se sjetite osnovnog razloga ove potrage: nadolazeći vječni život zavisi od slijeđenja prave vjere u ovom životu. Ovo bi trebala biti vaša krajnja motivacija, i pokretačka snaga da nastavite potragu dok ne budete potpuno zadovoljni.²

Četvrto, čovjek jedino može odrediti pravi put i napraviti racionalnu i ispravnu odluku ako voljno odbaci, sve emocije i predrasude, koje ga obično zaslijepljuju da vidi realnost.

Želio bih da zahvalim onim uvaženim učenjacima koji su mi dali šansu da učim i citiram intenzivno iz njihovih knjiga, naročito dr. Džamal Badaviju, dr. Bilal Filipisu, i bratu Muhammed b. Abdulah Karabalju. Moj mali doprinos je prije svega kompilacija odlomaka iz njihovih divnih djela.

Sa ovim kratkim predgovorom, ostavljam Vas da prostudirajte knjigu.

S poštovanjem

Autor: Majed S. Al-Rassi

Mob: 00966(0)5059067661,

e-mail: majed.alrassi@gmail.com

² Biblija, u svojoj sadašnjoj formi, potvrđuje da je traganje za istinomjedini put do spasenja. U Jovanu 8:32, navedeno je: „**I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.**“ Muslimani vjeruju da postojeći oblik Biblije sadrži elemente istinite originalne poruke, iako je od vremena Isusa značajno izmijenjena.

Oživljavanje osnovnih Isusovih učenja³ u islamu

Svi poslanici su bili poslani sa istom porukom: monoteizam tj. obožavanje jednog Boga, svjedočenje vrhovne vlasti Njegovih atributa kao i njegove jednoće u suštini. Međutim, njihove poruke se mogu razlikovati u pogledu zakonodavstva (ar. šerijata), na primjer, načinu u izvođenju namaza, postu, tipovima sadake itd. Ovo zavisi od karakteristika svakog naroda datog vremena, prema Allahovoj mudrosti, jer On poznaje Svoja stvorenja bolje nego što ona sama sebe poznaju.

Svaki poslanik oživio bi osnovno vjerovanje koje bi bivalo izvrnuto nakon odlaska prethodnog poslanika. islam, kao posljednja poruka, oživio je osnovna vjerovanja i prakse svih prethodnih poruka, uključujući i Isusovu poruku. Razradio ih je kako bi ljudima bile jasne i jednostavne za slijeđenje.

Sljedeća su neka osnovna učenja koja su uspostavljena od strane poslanika Isusa, a u praksi oživljena kroz poruku islama tj. učenjima poslanika Muhammeda:

Oživljavanje vjerovanja u tevhid / monoteizam – Božiju jednoću

Ovo osnovno učenje je podučavano od strane Isusa (alejhi selam), kao što je citirano ispod, ali napušteno od većine kršćana, i ponovo oživljeno je kroz poruku islama. Sve zahvale Allahu na Njegovoj uputi.

Šesnaest dokaza iz Biblije i racionalnih misli u vezi Allahove jednoće u Njegovoj suštini, a koji negiraju doktrinu Trojstva:

1. **Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.** (S. Zavjet, Ponovljeni zakon 6:4)

³Sastavljeno od strane Filipsove, *Prava poruka Isusa Krista* i Karbaljove, *Moja velika ljubav prema Isusu vodila me je do islama.*

2. **Nije li Jedan Bog napravio i podržao nas duhom života?** (S. Zavjet, Malahija 2:15),

3. **...da biste znali i vjerovali mi i razumjeli da sam ja; prije mene nije bilo Boga niti će biti poslije mene. Ja sam, ja sam Gospod, i osim mene nema Spasitelja.** (S. Zavjet, Isaija 43:10-11)

4. **Ja sam prvi i ja sam posljednji, i osim mene nema Boga. I ko je kao ja?** (S. Zavjet, Isaija 44:6-7, RSV)

5. **Nema osim mene drugog Boga, nema Boga pravednog i Spasitelja drugog osim Mene. Pogledajte u mene, i spasićete se svi...meni će se pokloniti svako koljeno.** (S. Zavjet, Isaija 45:21-23)

6. **A ovo je život vječni da poznaju Tebe jednog istinitog Boga, i koga si poslao (čovjeka) Isusa Krista.**⁴ (N. Zavjet, Jovan 17:3)

7. **Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino služi.** (N. Zavjet, Matej 4:10)

8. **Čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini.** (N. Zavjet, Marko 12:29)

9. **Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, Kristos Isus.**⁵ (N. Zavjet, 1 Timotiju 2:5)

⁴ Ovaj stih jasno ukazuje na razliku između Allaha kao Boga i Isusa kao poslanika.

⁵ Ovaj stih jasno u kazuje da Bog mora biti obožavan sam bez ikakvih posrednika; također, Isus je bio čovjek, a ne „Bog“.

10. Ja sam Gospod, i nema drugog. Nisam govorio tajno ni na mračnom mjestu na zemlji... Ja sam Gospod, govorim pravdu, javljam šta je pravo. (Isaija 45: 18-19)

11. Dodatni važan dokaz iz Biblije da su Bog (Allah), Isus (alejhi selam) i Sveti Duh (melek Džibril) svaki različit u svojoj suštini: Biblija (Stari i Novi Zavjet) nigdje ne navodi da Allah, Isus (alejhi selam) i Sveti Duh sačinjavaju jedan entitet zvan Bogom, ili jednim od trojice. Ovo je čist proizvod izmišljenog, nelogičnog, filozofskog i dvosmislenog razmišljanja koje su ljudi slijepo naslijedili od svojih roditelja i djedova kroz vijekove i generacije, bez bilo kakve racionalne procjene ili provjere valjanosti.

12. Sljedeći odlomci iz Biblije kontradiktorni su vjeri u trojstvo na indirektan način:

□ **Ni glas Njegov ne čujete, nit lice Njegovo vidoste.** (Jovan 5:37)

□ **...kog niko od ljudi nije vidio, niti može da vidi.** (1 Timotiju 6:16)

□ **...jer ne može čovjek Mene vidjeti i ostati živ.** (Izlazak 33:20)

Prema biblijskim stihovima, niko ne može vidjeti niti čuti Boga. Ipak, prema kršćanskom vjerovanju Isus (alejhi selam) je Bog. U ovom slučaju, ovi stihovi ne bi imali nikakvog smisla, jer su Isusa mnogi od njegove porodice, sljedbenika, Jevreja, Rimljana i mnogih drugih gledali i slušali tokom njegovog života. Ovo znači da Isus ne može biti ono o čemu ovi stihovi govore; oni se moraju odnositi na nekog drugog: na jedinog istinskog Boga (Allaha), Najvećeg, Koga niko ne može vidjeti niti čuti.

13. Zanimljivo je također, da Isus sam nikada nije spomenuo Trojstvo. Nije kazao ništa u vezi uzvišenih entiteta koji čine trojstvo. Da trojstvo postoji, on bi to kazao vrlo jasno svom narodu, jer su poslanici dolazili da prenesu istinu, a ne da je sakriju.

14. Vjerovanje i učenje kojeg se Isus (alejhi selam) pridržavao, a to je vjerovanje u jednog Boga (Allaha) nije ni malo različito od vjerovanja i učenja kojeg su se držali svi prethodni poslanici. Svako od njih propovijedao je Allahovu jednoću umjesto koncepta „Trojstva“. Isus je jednostavno ponovio monoteističku i jedinstvenu poruku koja je objavljivana poslanicima koji su dolazili prije njega.

15. Doktrina Trojstva je iracionalna jer ništa što dolazi od Njega ili je stvoreno od strane Njega ne može postati Njemu ravno ili Njegov partner.

16. Kur'an odbacuje koncept Trojstva onoliko snažno koliko odbacuje ideju da Allah ima sina. Zato što nas je Allah obavijestio da je On Jedan. Ovo je **osnovno načelo** svih objava. Tri, razumskom ili jednostavnom računicom, ne može biti jedan. Kur'an se kršćanima obraća u vezi ovoga:

„O sljedbenici knjige, ne zastranjujte u svome vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesija, Isa, sin Merjemin samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: „Trojica su!“ Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog – hvaljen neka je On! – zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao svjedok.“ (Kur'an4:171)

Islam je oživio koncept Allahove jednoće u suštini, i apsolutno zanegirao doktrinu „sinovstva“ i doktrinu koja kaže da je Allah Isus (alejhi selam) ili sveti Duh. Allah je kazao:

„Nevjernici su oni koji govore: Bog je – Mesija, sin Merjemin!“ (Kur’an 5:72)

On je, također, kazao u Kur’anu:

„Reci: On je Allah – Jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!“ (Kur’an 112:1-4)

Oživljavanje Allahove vrhovne vlasti u pogledu Njegovih atributa i svojstva

Bog (Allah) ima višestruke uzvišene atribute. On je Najmilostiviji, Samilosni. On je hvaljen u svim objavljenim knjigama i kroz riječi svih poslanika. Prema Bibliji, Isus (alejhi selam) je učio da je Allah najveći u Svojim atributima. U Mateju 19:16-17, kada je čovjek poslanika Isusa nazvao „blagim“, riječima:

„Učitelju blagi! Kakvo ću dobro da učinim da imam život vječni?“ Poslanik Isus je odgovorio: „Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednog Boga.“

Isus je time pokazao atribute „neizmjerne blagosti“ ili „savršene dobrote“ i potvrdio da ovi atributi pripadaju samo Allahu.

U Isaiji (44:6-7), navodi se da Bog (Allah) kaže: **„Ja sam prvi i ja sam posljednji, i osim mene nema Boga. I ko je kao ja?“**

Islam je uspješno oživio osnovni koncept monoteizma. Mnogobrojni ajeti iz Kur’ana i kazivanja poslanika Muhammeda (alejhi selam) potvrđuju da Allah:

- On nema partnera niti jednakih.
- On je „nevidljiv“ jer je On nad Svojim prijestolom, iznad nebesa, i niko Ga ne može vidjeti u ovom životu.
- Ne manifestuje se fizički niti se rađa u drugim oblicima.
- On je vječni; On ne umire.
- Niti rađa, niti je rođen; Njemu ne treba niko poput majke, žene ili sina.
- Nema partnera u Svom božanstvu.
- On je Sam-Sebi dovoljan; svi o Njemu zavise i On svima treba; međutim On niti zavisi o nekome niti Mu išta treba, poput hrane, pića, ili pomoći. Na primjer, Bog (Allah) kaže u Kur'anu:

„...**Ne postoji ništa što je slično Njemu...**“ (Kur'an 42:11)

„**Zato ne navodite Allahu slične! Allah doista zna, a vi ne znate.**“ (Kur'an 16:74)

„...**a Allahu pripadaju svojstva najuzvišenija; On je Silan i Mudar.**“ (Kur'an 16:60)

Ovaj osnovni dio vjerovanja (da Allah zaslužuje najljepša imena i attribute) je istican više puta i u časnom Kur'anu. Ovo je očigledno čitaocu Kur'ana, koji zapaža da se mnogobrojne kur'anske sure završavaju sa osvrtom na neki božanski atribut, poput „Onaj Koji Sve Čuje, Svevideći“, „Onaj Koji Najviše Prašta, Svemilosni“, „Svevišnji, Najveći...“

Oživljavanje doktrine monoteizma

Kako je pomenuto ranije, poziv na obožavanje Allaha jedinog (monoteizam), bez bilo kakvog posrednika, bila je poruka svih poslanika. Zbog trajnih odstupanja od ove doktrine, ona je morala biti ponovo uspostavljena od strane svih Allahovih poslanika kroz vijekove. Monoteistička poruka islama na jednostavan način govori ljudima da treba da obožavaju samo Allaha, i da ne smiju da obožavaju ništa ili nikog pored Allaha, na bilo koji način, kroz bilo koji oblik ili formu.

Međutim, kršćani sada pozivaju i mole se Isusu (i ostalima) pored Allaha. Šta više, sav ibadet upućuju Isusu. Pridruživanje drugih Allahu nije ništa drugo do politeizam (mnogoboštvo). Iznenadjuće, iako je biblijski tekst značajno izmijenjen, još uvijek sadrži dokaz da je Isus pozivao druge monoteizmu:

□ U Luki 4:6-8, đavo poziva Isusa da mu se pokloni, obećavajući mu autoritet, vlast i slavu ovog svijeta, „...odgovarajući Isus reče mu **„u pismu stoji: „Poklanjaj se Gospodu Bogu svom,i Njemu jedinom služi.“**“

□ **„Nema osim mene drugog Boga, nema Boga pravednog i Spasitelja drugog osim mene. Pogledajte u mene, i spasićete se...pokloniće mi se svako koljeno.“** (Isaija 45:21-23)

□ **Pogledajte u mene, i spasićete se svi krajevi zemaljski, jer sam ja Bog i nema drugog.** (Isaija 45:22)

□ **Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino služi.** (Matej 4:10)

U Bibliji, pravi Bog naglašeno svjedoči:

Ja sam Gospod, i nema drugog. Nisam govorio tajno ni na mračnom mjestu na zemlji... Ja sam Gospod, govorim pravdu, javljam šta je pravo. (Isaija 45:18-19)

Dakle, suština Isusove poruke je da samo Allah zaslužuje da bude obožavan; ibadet bilo kome osim Allahu ili zajedno sa njim je pogrešno. Vrijedno je napomenuti da je obožavanje drugih pored Boga velika izmjena Isusove poruke. Poziv na monoteizam je postao izobličen nakon njegovog odlaska od strane kasnijih sljedbenika, počevši sa Pavlom, koji je tako čistu i jednostavnu poruku pretvorio u filozofiju Trojstva koja opravdava obožavanje Isusa, čemu slijedi obožavanje Isusove majke, Marije, obožavanje anđela i svetaca. Katolici imaju dugu listu svetaca kojima se okreću u raznim potrebama i vremenima.

Obožavanje drugih pored Allaha je iracionalno i uzaludno; ovo je zato jer niti živi niti mrtvi mogu odgovoriti na molbe čovječanstva. Obožavanje Allaha ne treba biti dijeljeno sa Njegovim stvorenjima jer su oni ljudi poput nas; oni nisu tvorci. Oni su slabašna bića poput nas; njima treba hrana, piće, sklonište, pomoć, i nakon svoje smrti (ili uznesenja u Isusovom slučaju) oni ne mogu čak ni čuti one koji ih dozivaju!

Islam uspješno oživljava doktrinu monoteizma. Na primjer, Allah upozorava u Kur'anu:

„Nevjernici su oni koji govore: „Bog je – Mesija, sin Merjemin!“ A Mesija je govorio: „O sinovi Izrailja, klanjajte se Allahu, i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravšte njegovo će Džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći.“ (Kur'an 5:72)

„Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi...“ (Kur'an7:194)

„Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju!“ (Kur'an27:63)

„...zar pored Allaha postoji drugi bog?“ Reci: „Dokažite, ako istinu govorite“ (Kur’an27:64)

„Džine i ljude sam stvorio samo da bi Me obožavali.“ (Kur’an51:56)

Poslanik Muhammed (alejhi selam) je kazao:

„Namaz je suštinski čin ibadeta.“⁶

Posljedično, ako osoba tvrdi da je musliman i moli se poslaniku, svecu, statui, ili bilo čemu sličnom, onda su on ili ona zakoračili izvan granica islama.

Tako, prema ovim potvrdama, svi drugi pretpostavljeni bogovi i božanstva koje ljudi obožavaju i dozivaju, poput Isusa, Svetog Duha, Brahme, Šive, Krišne, Bude niti su bogovi, niti su manifestacija jednog istinitog Boga (Allaha). Čak i kada bi neko počeo da obožava poslanika Muhammeda (alejhi selam), ista kazna pomenuta iznad bi bila primijenjena na njemu.

Oživljavanje vjere u Isusovo poslanstvo

9 dokaza Isusovog poslanstva iz Biblije

Postoje mnogi stihovi iz Novog Zavjeta koji potvrđuju Isusa.

1. „A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Krista.“⁷ (Jovan 17:3)

⁶Hadis prenose at-Tirmizi i Abu Davud

⁷ Ovaj stih ukazuje veoma jasno na razliku između Boga Uzvišenog i Isusa poslanika. Vidi također Jovan 4:34, 5:30, 7:16 i 28, 11:42, 13:16, 14:24

2. U Mateju 21:11, zabilježeno je da su se njegovi savremenici obratili Isusu kao poslaniku: **„A narod govoraše: Ovo je Isus prorok iz Nazareta galilejskog.“**

3. U Marku 6:4, rečeno je da je Isus za sebe kazao da je prorok (poslanik): **„A Isus reče im: „Nigdje nije prorok bez časti do na postojbini svojoj i u rodu i u domu svom.“**

4. U prethodnim stihovima, za Isusa se kaže da je poslat kaoglasnik. U Mateju 10:40, Isus je navodno kazao: **„Koji vas prima, mene prima; a koji mene prima, prima Onog kojime je poslao.“**

5. U Jovanu 5:30, pripovijeda se da je Isus također kazao: **„Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao.**

6. Također, u Jevandelju (Matej 19:16) je zapisano da je Isus nazvan „učiteljem“ (što je i bila uloga svih poslanika): **„I gle, neku pristupivši reče Mu: „Učitelju blagi! Kakvo ću dobro da učinim da imam život vječni?““**

7. U Mateju 19:17, Isus odgovara onome koji ga je oslovio sa „učitelju blagi“, riječima: **„Što me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednog Boga.“** Isus ovdje odbija da se nazove „blagim“, i navodi da je jedino Bog istinski dobar; on jasno implicira da on nije Bog. Također, Isus ovdje odbija da bude nazvan „blagim i dobrim“, jer savršena blagost i dobrota pripada samo Bogu (Allahu).

8. U Mateju 5:17-18, Isus kaže: **„Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle**

god nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanje slove ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvrši.“

9. Također u Mateju 5:17-18, bilježi se da je Isus Krist insistirao na striktnoj poslušnosti Božijih naredbi, što je i uloga svakog poslanika: „**Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovijesti i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u carstvu nebeskom; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskom.“**

Oživljavanje vjere u Isusovu ljudsku prirodu

Bez dokaza o Isusovoj (alejhi selam) božanstvenosti u Bibliji

Treba napomenuti da nigdje u Jevanđeljima Isus sebe nije nazvao „Bogom“ niti jednim od trojice. Da je ovo bio slučaj, to bi bilo pomenuto vrlo jasno u Bibliji makar jednom; to je zato jer je Isus – kao i svi poslanici- bio poslat da prosvjetli svoj narod, u vezi istine i rasčisti im sumnju, a ne da ih dalje zbuni.

Zaista, Biblija, u sadašnjoj formi, ukazuje na Isusovu ljudsku prirodu.

1. Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Kristos Isus. (1 Timotiju 2:5)

2. Čak je i u nekim zapisima Pavla, koje je crkva uvrstila u svete spise, Isus nazvan čovjekom, posebnim i drugačijim od Boga (Allaha).

U 1 Timotiju 2:5, Pavle piše: „**...jedan je Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Kristos Isus.“**

Danas, postoje mnogi savremeni kršćanski učenjaci koji su vjerovanja da Isus Krist nije bio „Bog“.

1977., grupa nekolicine biblijskih naučnika, uključujući vodeće teologe anglikanske crkve, kao i druge učenjake Novog Zavjeta, objavili su knjigu *Oličeni mit o Bogu*, koja je izazvala veliku metež u Generalnom Sinodu Crkve Engleske. U predgovoru, Džon Hik, napisao je sljedeće:

„Pisci ove knjige su ubijedeni da je drugi veliki teološki razvoj raspisan u posljednjem dijelu dvadesetog vijeka. Potreba proizilazi iz porasta znanja o kršćanskim korijenima, i uključuje priznavanje da je Isus bio (kako je predstavljeno u Djelima Apostolskim 2:22) „čovjek od Boga potvrđen“ za specijalni zadatak i uzvišenu svrhu, i da je kasnija koncepcija njega kao otjelovljenog Boga, Drugog Lica u Svetom Trojstvu koje živi život čovjeka, mitološki ili poetski način izražavanja njegovog značaja za nas.⁸

Treba istaći da se koncepta Isusove ljudske prirode ne drže samo muslimani⁹; također ga se drže Jevreji i druge rane kršćanske sekte poput Evionita (Nazarićana), Serinćana, Basildana, i Gota. Oni su također, tvrdili da je Isus bio voljeni Božiji poslanik, i oni ga nisu uzdigli u odnosu na njegov pravedni status. Čak i danas postoje crkve u Aziji i Africi zajedno sa Unitarnom crkvom i Jehovinim Svjedocima koji ne slave Isusa kao Boga. Važno je ovdje napomenuti da im ovo nije

⁸Filips, *Prava poruka Isusa Krista*, 61.

⁹Muslimani vjeruju da je Isus poslanik, Mesija i potvrđuju čudotvorna djela koja je, uz Božiju pomoć, izvodio. Stvoren čudotvorno bez posredstva oca, a rodila ga je djevica Marija, najčasnija žena na svijetu, čijim imenom je Bog nazvao 19. suru u Kur'anu. Za razliku od većine Jevreja koji i danas iznose gnusne laži i teške uvrede na račun Isusa i njegove časne majke Marije, kao npr. da je Marija počinila blud i da je Isus kopile i lažni poslanik, negirajući sve sa čime je došao. Neka su blagoslovljeni oni i njegova majka, i čisti od tih laži (op. recezenta)

dovoljno da se oslobode stradanja na Sudnjem Danu osim da prihvate islam, poslanika Muhammeda (alejhi selam), i posljednju objavu od Allaha.

Istina u vezi vjerovanja da je Isus Božiji sin¹⁰

U Bibliji, izraz „sin“ je bio korišćen kada se govorilo o mnogim ranijim poslanicima. Narod Izrailj je, na primjer, bio zvan „Božijim Sinom“ u jednoj od Mojsijevih knjiga: **„A ti ćeš reći Faraonu: Ovako kaže Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.“** (Izlazak 4:22)

Također, u Psalmima, ista titula daje se Davidu, **„Kazaću naredbu Gospodnju; On reče meni: „Ti si sin moj, ja te sad rodih.“** (Psalmi 2:7)

Isto tako, u 1 Dnevniku, 22:10, Solomon se naziva Sinom Božijim: **„On će sazdati dom imenu mom, i on će mi biti sin, a ja njemu Otac, i utvrdiću prijesto carstva njegovog nad Izrailjem dovijeka.“**

Iz navedenih izjava kao i mnogih drugih citata u Bibliji, ustanovljava se da se riječ „sin“ odnosi na „blizinu Bogu i Njegovoj posebnoj ljubavi.“ Ovo je utvrđeno kada vidimo da je sam Isus govorio da je svaki čovjek koji postupi **po volji Oca** na nebu Sin Božiji.

Navedeno je da je Isus kazao u sljedećim stihovima:

„Ljubite neprijatelje svoje...da budete sinovi Oca svog koji je na nebesima.“ (Matej 5:44-45)

„Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božiji nazvati.“ (Matej 5:9)

Samim tim, ono šta čovjeka čini vrijednim nazivanja „Sinom Božijim“ jeste pobožni život i milosrdno ponašanje.

¹⁰ Sastavljeno od Karbaljove, *Moja velika ljubav prema Isusu vodila me je do islama*

Biblija dokazuje da je Isus zapravo odbacio da se naziva „Sinom Božijim“:

A i đavoli izlažahu iz mnogih vičući i govoreći: Ti si Kristos Sin Božiji. I zapriječeno im da ne govore da znaju da je on Kristos. (Luka 4:41)¹¹

Stoga, u pogledu gore navedenog, ne postoji opravdanje za smatranje Isusa Sinom Božijim u isključivom i jedinstvenom značenju. Kada je Isus koristio frazu „Sin Božiji“, ona je značila potpuno isto **što je značila i kada je korišćena za Adama, Izrailja, Davida, Solomona** (mir neka je nad njima), a to je, najbliži u ljubavi prema Bogu.

Isusova (alejhi selam) ljudskost i poslanstvo su potvrđeni u mnogim Kurʼanskim ajetima (odlomcima) kako bi ispravili ozbiljnu grešku njegovog uzdizanja do statusa Boga (Allaha) ili pripisivanja da je sin Božiji.

U Kurʼanu, Allah je ukazao da nema sina u različitim surama. Navešćemo neke ajete iz Kurʼana:

□ **„Nevjernici govore: “Allah (Bog) je uzeo sebi dijete.” Hvaljen neka je On! Naprotiv, Njegovo je sve ono što je na nebesima i na Zemlji. Njemu se sve pokorava; On je Stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada nešto odluči, za to samo kaže: “Budi!” – i ono bude.“ (Kurʼan, 2: 116, 117.)**

□ **„Oni govore: “Allah je Sebi uzeo dijete!” – Hvaljen neka je On! On ni o kome ne ovisi! Sve što je na nebesima i na Zemlji Njegovo je! Vi za ono što tvrdite nikakav dokaz nemate! Zašto onda o Allahu govorite ono što ne znate? Reci: “Oni koji o Allahu laži iznose nikad neće postići ono što žele”. Uživajte kratko na ovom svijetu, a zatim će se**

¹¹Filips: *Prava vjera Isusa Krista*, 50.

Nama vratiti i Mi ćemo im dati da iskuse neizdržljivu patnju zato što nisu htjeli da vjeruju.“ (Kur’an, 10: 68-70.)

□ „... i da opomene one koji govore: “Allah je Sebi uzeo sina.” O tome oni ništa ne znaju, a ni preci njihovi. Kako krupna riječ izlazi iz usta njihovih! Oni ne govore drugo do laž veliku!“ (Kur’an, 18: 4-5.)

□ „Oni govore: „Milostivi je uzeo dijete!“ – Vi, doista, nešto odvratno govorite! Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe zato što Milostivom pripisuju dijete. Nezamislivo je da Milostivi ima dijete – pa svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao sluge kod Milostivog tražiti utočište! On ih je sve zapamtio i tačno izbrojio, i svi će Mu na Sudnjem danu pojedinačno doći.“ (Kur’an 19:88-95)

□ „Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: “Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!” Oni govore: “Milostivi ima dijete!” Hvaljen neka je On! A melec su samo sluge poštovane.“ (Kur’an, 21: 26-92.)

□ ...Onaj Kome pripada vlast na nebesima i na Zemlji, Koji nema djeteta, Koji u vlasti nema ortaka i Koji je sve stvorio i kako treba uredio!“ (Kur’an, 25: 2.)

□ „Da je Allah htio da ima dijete, izabrao bi, između onih koje je On stvorio, onoga koga bi On htio. Hvaljen neka je On; On je Allah, Jedini i Svemoćni!“ (Kur’an, 39:4.)

□ „... a On nije – neka uzvišeno bude dostojanstvo Gospodara našeg! – uzeo Sebi ni ženu ni dijete“ (Kur’an, 72:3.)

□ „Mesija (Isa), sin Merjemin, samo je poslanik – a i prije njega su dolazili i odlazili poslanici – majka njegova (Merjema) je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu konzumirali. Pogledaj kako Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću.“ (Kur’an 5:75)

Jasno, ideja da je Isus Bog ili da je bio sin Božiji je slaba kroz tekst i logično nemoguća i Kur’an je jasno negira.

Važne napomene

Ni u jednom od svetih kršćanskih ili muslimanskih spisa, Marija nije tvrdila da je ona bila Božija majka, niti da je njen sin Bog. U Kur’anu je na više mjesta spomenuto da je ona bila pobožna, čestita žena.

Kao mjera predostrožnosti, postoje mnogobrojni ajeti u Kur’anu koji također potvrđuju ljudske attribute poslanika Muhammeda, kako bi spriječili njegove sljedbenike da ga, nakon njegove smrti, uzdignu na božanski ili polu-božanski status, kao što se to dogodilo sa poslanikom Isusom (alejhi selam).

Na primjer, u 18. suri, Allah nalaže poslaniku Muhammedu (alejhi selam) da sljedećim riječima obavijesti sve one koji slušaju poruku:

„Reci: Ja sam čovjek kao i vi, meni se objavljuje da je vaš Bog – Jedan Bog. Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra djela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, Njemu nikoga ne pridružuje!“ (Kur’an 18:110)

Oživljavanje doktrine Isusovog uznesenja (negiranje raspeća)

Neke od promjena koje su napravljene u porukama poslanika Isusa nakon njegovog uzdizanja na nebo su tako suštinske da one udaraju na same korijene kršćanstva. Na primjer, jedina dva pozivanja na Isusovo uznesenje koja su nađena u Jevanđeljima po Marku i Luki u verziji „Kralja Džejmsa“ su uklonjene iz „Revidirane Standardne Verzije“, uređene 1952. Prije uklanjanja ovih pasusa, relevantni stihovi glase:

„A Gospod, pošto im izgovori, uze se na nebo, i sjede Bogu s desne strane.“ (Marko 16:19)

„I kad ih blagosiljaše, odstupi od njih, i uznese se na nebo.“ (Luka 24:51)

Relevantni odlomak iz jevanđelja po Marku je uklonjen, zajedno sa drugim brojnim stihovima koji su neposredno prethodili i slijedili, ukupno šesnaest stihova.

U „Revidiranoj Standardnoj Verziji“ iz 1952. godine u jevanđelju po Luki 24:51 piše: **„I kad ih blagosiljaše, odstupi od njih.“** Riječi „i uznese se na nebo“ su uklonjene.¹²

Islam je oživio vjerovanje u Isusovo uznesenje. Kur'an potvrđuje najranije zapise koji nas informišu da ga je Allah uzdigao kada su njegovi neprijatelji pokušali da ga ubiju i razapnu. On ga je zamijenio drugom osobom koja je podsjećala na njega, i u stvarnosti, to je osoba koja je bila razapeta. Do današnjeg dana, kršćani vjeruju da je sam Isus bio onaj koji je bio ubijen i razapet.

Allah je spomenuo u Kur'anu:

“Ali zato što su (Jevreji) Zavjet prekršili i što u Allahove dokaze nisu povjerovali, što su ni krive ni dužne jerovesnike ubijali i što su govorili: “Naša su srca okorjela”

¹² Stihovi iz Marka 16:9-20, kao i riječi „i uznošaše se na nebo“ iz Luke 24:51, su vraćeni 1971., i danas se nalaze u „Revidiranoj Standardnoj Verziji“. (op. pisca)

– Allah im je, zbog nevjerovanja, njihovog srca zapečatio, pa ih je samo malo njih vjerovalo – i zbog nevjerovanja njihovog i zbog iznošenja teških kleveti protiv Merjeme. Izbogriječinjihovih: „MismoubiliMesiju, Isaa, sinaMerjeminog, Allahovogposlanika!“ A nisu ga ubili ni razapeli, već im se pričiniilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili, već ga je Allah uzdigao Sebi. – A Allah je silan i mudar. I nema nijednog sljedbenika Knjige koji, kada bude umirao, neće u njega (Isusa) onako kako treba povjerovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svjedočiti.“ (Kur’an 4:155-159)

Oživljavanje zabrane proricanja¹³

Znanje o onome šta će se dogoditi u budućnosti je jedinstveni atribut samog Boga (Allaha). Niko ne zna šta će se dogoditi u bliskoj ili dalekoj budućnosti osim Njega. Proricanje i vraćanje je zabranjeno u svim objavljenim spisima jer onaj koji se time bavi pokušava da sebe uzdigne na nivo Allaha u pogledu preuzimanja jedne od Njegovih uzvišenih osobina.

Predviđanje vremena se ne smatra proricanjem ili vraćanjem; ovo je zato što vremenska prognoza zavisi o fizičkim mjerama i matematičkim proračunima. Ovo se razlikuje od gatanja i vraćanja gdje osoba tvrdi da on ili ona znaju šta će se desiti u budućnosti, baš kao što i Bog zna. Zaista, On je jedino Sveznajući.

Isus je zabranio proricanje i vraćanje. U Levitskom zakonu 9:26., se navodi: „**Ništa ne jedite s krvlju. Nemojte vraćati, ni gatati po vremenu.**“

Islam je oživio ovu doktrinu, koja kaže da jedino Allah zna budućnost. Bog (Allah) je kazao u Kur’anu:

¹³ Gatanje ima mnoga značenja, od kojih je i predskazivanje, prorokovanje i vraćanje.

„Samo Allah zna šta će biti.“ (Kur'an 10:20)

Također je pojasnio:

„Reci: „Niko, osim Allaha, ni na nebesima a ni na Zemlji, ne zna šta će se dogoditi; i oni ne znaju kada će proživljeni biti.“ (Kur'an 27:65)

Na osnovu toga, islam strogo zabranjuje traženje savjeta od vrača, vidovnjaka i sl.

Poslanik Muhammed (alejhi selam) je kazao:

„Ako neko savjet potraži od vidovnjaka ili proroka, i povjeruje u ono šta je čuo, onda je (ta osoba) uznevjerovala u ono šta je objavljeno Muhammedu.“¹⁴

Oživljavanje zabrane vraćanja

Osvrćući se na citat iz Starog Zavjeta (Levitski zakon 19:26), vraćanje je zabranjeno u učenjima poslanika Mojsija (alejhi selam), poslanika Isusa (alejhi selam), i svih poslanika. Razlog koji stoji iza toga je da vračari i praktičari okulta traže satansku pomoć kako bi obavili svoju magiju, što je protivno učenju svih poslanika.

Islam je oživio zabranu vraćanja.

Poslanik Muhammed (alejhi selam) je kazao: **„Izbjegavajte sedam velikih upropaštavajućih grijeha. Njegovi sljedbenici upitaše: O Allahov Poslaniče, koji su to grijesi? Kazao je: Obožavanje nekog mimo Allaha, prakticiranje magije...“¹⁵**

Oživljavanje zabrane štetnih praksi.

Bez sumnje, doktrinarna učenja u vezi Allahove i Isusove istinske prirode oživljena su kroz islam. U isto vrijeme, neke od zabrana vezanih za štetne prakse individualaca i/ili društva, kojima su Isus i prethodni poslanici učili ljude, bile su također oživljene.

¹⁴Hadis bilježi Buhari i Abu Davud.

¹⁵Hadis bilježi Buhari i Muslim.

Oživljavanje zabrane uzimanja kamate

Sprovodeći Zakon, poslanik Isus se protivio davanju ili uzimanju kamate jer tekst Starog Zavjeta izričito zabranjuje kamatu. Zapisano je u Ponovljenom zakonu 23:19 da je Isus kazao:

„Ne daj na dobit bratu svom ni novaca ni hrane niti išta što se daje na dobit.“¹⁶

Islam oživljava Isusovo učenje vezano za zabranu kamate:

„O vjernici, bojte se Allaha i od ostatka kamate odustanite, ako ste pravi vjernici.“ (Kur'an2:278)

Velika je mudrost iza zabrane kamate. Kao prvo, onaj koji zarađuje prihode od kamate to radi bez ikakvog rada i rizika; nasuprot tome, islam snažno podstiče čovjeka da radeći zarađuje za svoj život. Drugo, onaj koji pozajmljuje novac to radi zbog nedostatka finansijskih sredstava; međutim, dug (usljed kamate) stvara još teži teret pošto dužnik mora da isplati pozajmljeno zajedno sa teškim opterećenjem kamate. Treće, sistem zasnovan na kamati može samo da dovede do inflacije, recesije i čak kompletnog kolapsa finansijskog tržišta, čemu svjedočimo u našem vremenu. Mnoge nacije u razvijenom, i svijetu u razvoju postale su porobljene sistemom zelenaštva i kamate.

Neosporno je da je kriza svjetske ekonomije 2008-2009 (i mogući kolaps mnogih svjetskih ekonomija), koja je počela u Sjedinjenim Državama i proširila se Evropom i Azijom, bila izazvana direktno pretjeranim pozajmljivanjem u količinamanekoliko puta većim od stvarne vrijednosti sredstava u kreditima; ovo je raširilo kamatne naplate mnogih preprodanih kredita, što je rezultiralo pretjeranom i nerealnom inflacijom vrijednosti stvarno pozajmljenog novca. Ova lažna predstava stvarnosti značila je da bi bilo nemoguće za većinu dužnika da

¹⁶ Filipis: *Prava poruka Isusa Krista*, 93. str.

vrate takve kredite. Bog, Svemogući, zabranio je kamatu na tri mjesta u Kur'anu:

□ „Onaj koji se kamatom bavi dići će se kao što će se dići onaj koga je dodirom šejtan izbezumio, zato što su govorili: „Kamata je isto što i trgovina,“ A Allah je dozvolio trgovinu, a zabranio kamatu. Onome do koga dopre pouka Gospodara njegovog – pa se okani, njegovo je ono što je prije stekao, njegov slučaj će Allah rješavati; a oni koji toopet učine – biće stanovnici Vatre, u njoj će vječno ostati.“ (Kur'an, 2:275-278)

□ „O vjernici, bezdušni zelenaši ne budite, i Allaha se bojte, jer ćete tako postići ono što želite.“ (Kur'an, 3:130)

□ „I zbog teškog nasilja Jevreja mi smo im neka lijepa jela zabranili koja su im bila dozvoljena, i zbog toga što su mnoge ljude od Allahovog puta odvrćali i zato što su kamatu uzimali, a bilo im je zabranjeno, i zato što su tuđe imetke na nedozvoljen način uzimali. A za one nevjernike među njima Mi smo kaznu bolnu pripremili.“ (Kur'an, 4:160, 161)

U islamu, razlika između legitimne (dozvoljene) prakse naspram zabranjenih praksi je veoma jasna. Islam dozvoljava pozajmice novca i dug, ali bez naplate kamate. Zapravo, jako je ohrabreno u Kur'anu oprostiti dug ili dio duga kako bi se otklonila tegoba onome kome je pozajmica data, naročito ako su on ili ona u finansijskim teškoćama; Allah je obećao veliku nagradu onome ko je u mogućnosti da napravi učini ovu žrtvu i oprosti dug.

Muslimani koji se upravljaju prema ovim pravilima nikada ne pate od ovih negativnih posljedica. Međutim, kada ljudi čine djela neposlušnosti Svemogućem Allahu dešavaju im sekatastrofalni rezultati. Tako da iskušenja mogu da dođu u vidu zdravstvene opasnosti, finansijskog kolapsa, raspada socijalnog

sklopa, kao i mnogih drugih situacija. Stoga je jasno da islam upozorava ljude u vezi mnogih ozbiljnih društvenih oboljenja koja pogađaju naša društva u današnjem vremenu. I jednako je jasno da su ove društvene bolesti prepoznate i dokazane od strane svjetske zajednice kao štetne. Ovo je snažan signal da je islam istinita vjera i da je Allah (Hvaljen neka je On) istiniti Bog, jedan jedini Uzvišeni Gospodar i Spasitelj.

Oživljavanje zabrane konzumiranja svinjskog mesa

Isus nikada nije jeo svinjetinu. Slijedio je zakone Mojsija i uopće nije jeo svinjetinu. Levitski Zakon 11:7-8 kaže:

„I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; nečista da vam je; Mesa od njih ne jedite niti se strva njihovog dodevajte, jer vam je nečisto.“¹⁷

Pa ipak, većina kršćana danas jede svinjetinu. Islam oživljava zabranu konzumacije svinjskog mesa. U Kur'anu, Allah napominje:

„On vam jedino zabranjuje: strv i krv i svinjsko meso, i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allahovo. A onome ko bude primoran, ali ne iz želje, tek koliko da glad utoli, nije grješan. – Allah zaista prašta i milostiv je.“
(Kur'an2:137)

Oživljavanje zabrane konzumiranja krvi

Isus također nije jeo ništa što je sadržalo krv, niti je samu krv konzumirao. Zapisano je da je Bog (Allah) naložio poslaniku Mojsiju u Tori, Ponovljeni Zakon 12:16: **„Samo krv ne jedite; prolijte je na zemlju kao vodu,“**

I Levitskom Zakonu 19:26: **„Ništa ne jedite s krvlju. Nemojte vraćati, ni gatati po vremenu.“¹⁸**

¹⁷ Filipis, Istinita poruka Isusa Krista, 83. str.

¹⁸ Filipis, Istinita poruka Isusa Krista, 84.str.

Ova zabrana je oživljena kroz mnoge kur'anske ajete, jedan od kojih pominje:

„Reci: „Ja ne vidim u ovome što mi se objavljuje da je ikome zabranjeno jesti ma šta drugo osim strvi, ili krvi koja ističe, ili svinjskog mesa – to je doista pogano...“¹⁹ (Kur'an 6:145)

Oživljavanje zabrane alkoholnih pića

Isus je apstinirao od alkoholnih pića prema uputstvima zapisanim u Brojevima 6:1-4:

„Još reče Gospod Mojsiju govoreći: Reci sinovima Izrailjevim, i kaži im: Kad čovjek ili žena učini zavjet nazirejski, da bude nazirej Gospodu, neka se uzdržava od vina i silovitog pića, i neka ne pije octa vinskog ni octa od silovitog pića niti kakvog pića od grožđa i neka ne jede grožđa ni novog ni suvog. Dokle god traje njegovo nazirejstvo neka ne jede ništa od vinove loze, ni zrna ni ljuske.“²⁰

Islam oživljava zabranu opojnih sredstava neopozivo. U Kur'anu, Allah kaže:

„O vjernici, vino i kocka i idoli i strelice za gatanje su odvratne stvari, šejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli što želite.“ (Kur'an 5:90)

Oživljavanje zabrane preljube (bluda)

Biblija ukazuje na pitanje preljube u jevanđelju po Mateji 5:27-30 gdje piše:

¹⁹Kur'an (2:173) (pomenuto ranije) zabranjuje svinjsko meso (pečenje, šunku itd.) kao i krv bilo koje životinje koju je dozvoljeno jesti. Krv se mora ispustiti iz zaklane životinje prije pripremanja mesa za jelo.

²⁰Filips, Istinita poruka Isusa Krista, 85-86. str.

„Čuli ste kako je kazanostarima: Ne čini preljube. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom. A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve tijelo tvoje da bude bačeno u Pakao. I ako te desna ruka tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve tijelo tvoje da bude bačeno u Pakao.“

Islam oživljava zabranu preljube smatrajući blud jednim od najružnijih i zabranjenih djela. Allah, Najuzvišeniji, je kazao u Kur'anu:

„A sluge Milostivog su oni...i oni koji se mimo Allaha drugom bogu ne klanjaju, i koji, one koje je Allah zabranio, ne ubijaju, osim kada pravda zahtijeva, i koji nebludniče; - a ko to radi, iskusiće kaznu.“(Kur'an25:68)

Allah također pominje:

„I što dalje od bluda, jer to je razvrat! O kako je to ružan put!“. (Kur'an17:32)

Kao predostrožnost od varanja i bluda, sva djela koja mogu voditi do ovih radnji su također zabranjena. Islam je, tako, strogo zabranio muškarcima da se osamljuju sa ženama sa kojima nisu u srodstvu²¹, zatim slobodno miješanje sa njima, čak i rukovanje sa njima. U isto vrijeme, ohrabruje muškarce i žene da se oblače skromno i da govore ozbiljnim glasomkoji nije zavodljiv i primamljiv u govoru sa muškarcima.

U ovom trenutku, moglo bi se raspravljati o mudrosti zabrane preljube. Odgovor je da intimna veza van svete veze braka vodi brojnim štetnim efektima. Neki od ovih uključuju bolesti poput HIV/AIDS, i djeca koja dolaze iz vanbračnih veza se gledaju na poseban način u društvu i smatraju kao da nemaju lozu. Šta više,

²¹Mahram: Žena sa kojom se brak ne dozvoljava, na primjer, nečija sestra ili majka. Ne-mahram žene su one sa kojima je brak dozvoljen.

vanbračne veze su destruktivne za porodični sistem, koji je tako dragocjen u islamu, kao i na samo društvo.

Oživljavanje mnogih korisnih praksi

Zajedno sa doktrinarnim učenjima u vezi Allahove i Isusove prirode koja su oživljena religijom islama, neke od detaljnih praksi koje se odnose na svakodnevni život kojim su Isus i raniji poslanici učili svojim primjerom, oživljeni su također. Da bi nastavili našu listu, slijede nekoliko primjera takvih učenja.

Oživljavanje ritualnog ispiranja prije namaza

Značaj pranja je evidentan kad se prisjetimo da je to oblik pripreme za namaz, pri čemu se vjernici čiste prije nego što stanu pred Allaha, Svemogućeg Stvoritelja.

Isus je prao svoje udove prije obavljanja molitve, prema učenju iz Starog Zavjeta. Zabilježeno je da su - Mojsije i Aaron radili isto u Izlasku 40-30-32:

I metnu umivaonicu između šatora od sastanka i oltar, i nali u nju vode za umivanje. I praše iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi... kao što bješe zapovijedio Gospod Mojsiju.²²

Islamom se oživljava praksa prije-molitvenog pranja

Islam oživljava prije-molitveno ispiranje vodom, u Kur'anu se nalaže:

„O vjernici, kad hoćete molitvu obaviti, lica svoja i ruke svoje do iza lakata operite – a dio glava svojih potarite – noge svoje do iza članaka...“ (Kur'an 5:6)

Poslanik Muhammed (alejhi selam) učio je svoje sljedbenike (svojim izjavama i ličnim primjerom) da „čišćenje“ podrazumijeva pranje šaka, ispiranje usta, umivanje lica, pranje ruku, potiranje glave vlažnim rukama, i napokon pranje stopala.

²² Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 86-87.

Oživljavanje fizičkog obavljanja namaza

Isus je obavljao svoje molitve fizički, a ne samo unutrašnjom molitvom. U jevandjelju po Marku 14:32, se navodi:

„I dođoše u selo koje se zove Getsimanija, i reče učenicima svojim: Sjedite ovdje dok ja idem da se pomolim Bogu.“

I Luki 5:16: **„A on odlažaše u pustinju i moljaše se Bogu.“**

Islam je oživio namaz kao glavni čin ibadeta. Allah je dao nalog vjernicima da obavljaju namaze u brojnim kur'anskim ajetima, na primjer:

„Molitvu obavljajte i zekat dajte i zajedno sa onima koji molitvu obavljaju i vi obavljajte.“ (Kur'an 2:43)

Poslanik Muhammed (alejhi selam) učio je svoje sljedbenike (kroz riječi i djela) da obavljanje namaza uključuje stajanje, pregibanje i padanje licem na tlo. Zanimljivo je da je način obavljanja namaza u islamu više u skladu sa načinom kojim je Isus učio od onog koji koriste kršćani danas. Prema Isaiji (45:23, RSV), zabilježeno je da je Bog kazao: **„Meni će se pokloniti svako koljeno.“**

Prema Jevandeljima opisano je da se Isus klanjao tokom molitve. Metod poklonjenja u molitvinije izgledao kao njegova lična odluka. To je bio način molitve prethodnih poslanika. U Starom Zavjetu, Postanku 17:3: zapisano je da je poslanik Avram padao svojim licem na tlo u molitvi; u Brojevima 16:22 i 20:6, zapisano je da su obojica Mojsije i Aron padali licem na tlo pri molitvi; u Isusu Navinom 5:14 i 7:6, Isus pade ničice na zemlju i pokloni se Bogu; u Kraljevima 18:42, Ilija se saginje ka zemlji i stavlja lice među svoja koljena. Ovo je bila praksa poslanika.²³

²³ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 87-88. str.

Kršćani se danas mole stojeći ili sjedeći, sklapajući pritom ruke i taj način ne može biti pripisan Isusu ili drugima poslanicima.²⁴

Na osnovu mnogih kazivanja, poslanika Muhammeda (alejhi selam) vidimo način na koji je učio svoje sljedbenike načinu obavljanja namaza, uključujući saganjanje i klanjanje Allahu.

Oživljavanje obavezne sadake (zekata)

Isus je (alejhi selam) potvrdio instituciju obavezne milostinje poznate kao „desetak (desetina)“, koja je tražena od godišnje žetve. **„Desetak daj od svega roda usjeva svog, što dođe s njive tvoje svake godine.“** (Ponovljeni zakon 14:22)²⁵

Kur'an je oživljenje Isaovog učenja. Muslimane uči plaćanju sadake u vrijeme žetve. Allah je pomenuo:

„On je Taj koji stvara vinograde, poduprte i nepoduprte, i palme i usjeve različitog ukusa, i masline i šipke, slične i različite – jedite plodove njihove kad plod daju, i podajte na dan žetve i berbe ono na šta drugi pravo imaju,²⁶ i ne rasipajte, jer On ne voli rasipnike.“ (Kur'an6:141)

Sistem sadake je dobro organiziran; on obezbjeđuje različite prihode za gotovinu, plemenite metale, raznoraznu trgovinsku robu, poljoprivredne proizvode i stoku.²⁷ Svrha milostinje je veoma dobro definirana; tiče se obezbjeđenja socijalne podrške ljudima sa potrebama u društvu, a ne da bi se time obezbijedio lagodan život svjećenstva.²⁸

²⁴ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 87. str.

²⁵ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 91. str.

²⁶ Odnosi se na jednu desetinu kada se usjevi zalivaju prirodnim putem npr. padavinama i sl., ili petinu kada je u pitanju ručno zalivano polje. Ova obavezna sadaka se plaća i u drugim materijalnim dobrima, poput stoke, trgovine i sl.

²⁷ Na primjer, iznos milostinje (zekata) za gotovinu nakon prolaska jedne godine (čisto) je 2.5%.

²⁸ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 92. str.

Kategorije onih koji imaju pravo na primanje takve sadake su također jasno definirane u Kur'anu;

„Zekat pripada samo siromasima i nevoljnicima, i onima koji ga sakupljaju, i čija srca treba pridobiti, i za otkup iz ropstva, i za one koji su prezaduženi, i u svrhe na Božijem putu, i putniku-namjerniku. Allah je odredio tako! –A Allah sve zna i mudar je.“ (Kur'an, 9:60.)

U islamu, iako je zekat obavezan, dobrovoljna sadaka je visoko pohvaljena i podsticana. Često, muslimani dobrovoljno daju daleko više svog bogatstva od obavezne minimalne količine. Oni tako postupaju jer Allah za sadaku koja jezasnovana na iskrenim namjerama obećava velike nagrade. U historiji islama je bilo mnogo ljudi koji su davali čitava svoja bogatstva siromašnima, tražeći Allahovo zadovoljstvo kroz ovo izuzetno djelo milosrđa.

Oživljavanje posta

Prema Jevandeljima, Isus je postio četrdeset dana. U jevanđelju po Mateji 4:2., se kaže: **„I postivši se dana četrdeset i noći četrdeset, naposletku ogladne.“**²⁹ Ovo je bio način posta u skladu sa praksom ranijih poslanika. Za Mojsija se također prenosi u Izlasku 34:28., da je postio na sličan način: **„I Mojsije osta onde kod Gospoda četrdeset dana i četrdeset noći, hleba ne jedući ni vode pijući; i napisa Gospod na ploče riječi zavjeta, Deset Riječi.“**³⁰

Kur'an oživljava mnoga učenja Isusa i Mojsija. On uči vjernike postu tokom mjeseca ramazana.

Allah je pomenuo u Kur'anu da je post naređen muslimanima kao što je bio naređen prethodnim nacijama.

²⁹ Vidi također Matej 6:16 i 17:21.

³⁰ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 92. str.

„O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili.“ (Kur'an2:183)

Osim toga, poslanik Muhammed (alejhi selam) je u hadisu potvrdio da je poslanik Davud postio propisno; kazao je:

„Dan posti, a dan ne posti. To je post Davudov (alejhi selam), i to je najvredniji post.“³¹ (Hadis bilježi Buhari i Muslim)

Oživljavanje pozdrava s pozdravom mira

Prema dr. Bilalu Filipisu, Isus je svoje sljedbenike pozdravljao riječima, „mir sa vama“ tj. „selam“. Ovaj pozdrav je isti kao onaj pomenut i u knjigama Starog Zavjeta. U 1.Samuilovoj 25:6, Poslanik David uputio je zastupnike koje je poslao u Nabal: **„I recite mu: Zdravo! I mir da ti je, i domu tvom da je mir, i svemu što imaš da je mir!“**³²

Islam je vjera mira i poštovanja drugih. Oživljava plemenita moralna učenja.

Kur'an nalaže svima onima koji ulaze u kuće da upute pozdrav mira; Allah je naložio vjernicima da jedni druge također pozdravljaju ovim pozdravom:

„A kada ti dođu oni koji u riječi Naše vjeruju, ti reci: „Mir vama!“ (Kur'an6:54)³³

Poslanik Muhammed (alejhi selam) je također učio svoje sljedbenike da upute ovaj pozdrav jedan drugom kad god se sretnu. Pozdrav mira se širi čak do nebesa, a meleci će također pozdravljati porukom mira one koji budu ulazili u Džennet.

Oživljavanje pokrivanja (*hidžab*)³⁴ za žene

³¹ Ovo se odnosi na dobrovoljni post, a ne na obavezni post propisan tokom mjeseca ramazana.

³² Filipis, *Istinita Poruka Isusa Krista*, 90. str.

³³ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 90-91 str.

Žene iz Isusovog okruženja su se zabrađivale prema praksi žena iz vremena ranijih poslanika. Njihove haljine bile su duge i pokrivala su njihova čitava tijela, i one su nosile velove koji su im pokrivali kosu. U Postanku 24:64-65 se navodi:

I Reveka podigavši oči svoje ugleda Isaka, te skoči s kamile. I reče sluzi: Ko je onaj čovjek što ide preko polja pred nas? A sluga reče: Ono je gospodar moj. I ona uze i pokri lice.³⁵

Islam ohrabruje pristojnost. Muslimanke su upućene da pokrivaju svoja tijela i nose marame koje pokrivaju njihove glave i grudi. Allah je kazao:

„A reci vjericama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim, i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje, neka ukrase svoje ne pokazuju drugima...“ (Kur'an24:31)

Mudrost iza pokrivanja je objašnjena u Kur'anu gdje Allah navodi da hidžab štiti ženu od potencijalne socijalne štete.³⁶ Jer pokrivanje obeshrabruje muškarce da ženama prilaze sa nečasnim namjerama. U Kur'anu Allah naređuje:

„O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerkama svojim, i ženama vjernika da spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah prašta i samilostan je.“ (Kur'an33:59)

U današnjem društvu, zanemarivanje hidžaba dovelo je do toga da je žena postala puki objekat, pri čemu se ona koristi kao tijelo sa kojim se treba postići zadovoljstvo i zatim odbaciti bez

³⁴ Za slučajeve gdje smo odlučili da zadržimo arapski termin, riječ je transliteracijom prikazana kosim slovima kada se prvi put pojavi u tekstu.

³⁵ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 88. str.

³⁶ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 89-90. str.

razmišljanja. Nije iznenađenje što mnoge kompanije danas koriste polunage ili nage žene kao reklamne rekvizite kako bi njima namamili kupce za kupovinu svojih proizvoda. Činjenica ostaje da čak i u očima onih koji žene koriste kao objekte, da jedino one koje se pokrivaju i ne eksponiraju budnom oku javnosti smatraju skromnim ženama.

Oživljavanje višeženstva

Ne postoji zapis kojim se poslanik Isus suprotstavljao višeženstvu. Postoje mnogobrojni primjeri takvih brakova među poslanicima zabilježeni u Starom Zavjetu. Poslanik Avram je imao dvije žene, prema Postanku 16:3, RSV:

„I Sara žena Avramova uze Agar u Misirku, robinju svoju, i dade je za ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina odkako se nastani Avram u zemlji Hahanskoj.“

Također je i poslanik David (alejhi selam), prema prvoj knjizi Samuilovoj 27:3 imao više od jedne žene:

„David sa dvije žene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom iz Karmila udovicom Navailovom.“

U 1. Kraljevima 11:3, rečeno je da je Solomon imao, „...
žena carica sedam stotina, i tri stotine inoča.“

Prema 2. Dnevnici 11:21, Solomonov sin Rofoam je imao mnoštvo žena. Stari Zavjet čak određuje zakone u vezi podjele nasljedstva u okolnostima višeženstva, što ukazuje na to da je ta praksa bila normalna u jednom društvu. (Pogledaj Ponovljeni Zakon 21:15-16)³⁷

Islam oživljava ovu praksu ranijih poslanika, ali izriče stroga ograničenja u višeženstvu. Dozvoljava ženidbu do četiri žene sa strogim uslovima propisivanja pravde i jednakog tretmana među ženama kao osnovnim uslovom za višeženstvo. U Kur'anu Allah kaže:

³⁷ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 94. str.

„...onda se ženite onim ženama koje su vam dopuštene, sa po dvije, sa po tri i sa po četiri. A ako strahujete da nećete pravedni biti, onda samo sa jednom; ili - eto vam onih koje posjedujete...“ (Kur'an4:23)

Jedino ograničenje u poligamiji zapisano u ranijim spisima je zabrana uzimanja ženine sestre kao konkurenta, Levitski Zakon 18:18.³⁸ Ovaj zakon je primijenjen u islamu također, kako je zapisano u Kur'anu 4:23.

“Zabranjuju vam se: majke vaše, i kćeri vaše, i sestre vaše i sestre očeva vaših, i sestre majki vaših i bratanice vaše, i sestričine vaše, i pomajke vaše koje su vas dojile, i sestre vaše po mlijeku, i majke žena vaših, i pastorka vaše koje se nalaze pod okriljem žena vaših s kojima ste imali bračne odnose, - ali ako vi s njima niste imali bračne odnose, onda vam nije grijeh -, i žene vaših rođenih sinova, i da sastavite dvije sestre, - šta je bilo (prije islama), bilo je, Allah zaista prašta i samilostan je.“

Oživljavanje prakse obrezivanja

Isus je bio obrezan. Prema jevanđelju po Luki 2:21:

„Kad se navršio osam dana da Ga obrežu, nadjenuše mu ime Isus, kao što je anđeo kazao dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi.“

Prema Starom Zavjetu, poslanik Avram (alejhi selam), koji nije bio ni Jevrej, a ni kršćanin, je bio prvi koji je obrezan. U Postanku 17:9-12., zapisano je:

„I reče Bog Avramu: Ti pak drži zavjet Moj, ti i sjeme tvoje nakon tebe od koljena do koljena. A ovo je zavjet Moj između Mene i vas i sjemena tvog nakon tebe koji ćete držati: da se obrezuju između vas sve muškinje. A obrezivaćete okrajak tijela svog, da bude znak zavjeta

³⁸ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 95. str.

između Mene i vas. Svako muško dijete kad Mu bude osam dana da se obrezuje.“

Međutim, većina kršćana danas nije obrezana zbog obrazloženja uvedenog od strane Pavla, koji je tvrdio da je obrezivanje zapravo obrezivanje srca. U njegovom pismu Rimljanima 2:29, napisao je:

„Nego je Jevrejini koji je iznutra i obrezivanje srca duhom a ne slovima, to je obrezivanje.“ U svom pismu Galaćanima 5:2, napisao je: **„Evo ja Pavle kažem vam da ako se obrežete Kristos vam ništa neće pomoći.“**

Ovo je bila Pavlova pogrešna interpretacija. Isus nije bio obrezan u srcu niti je govorio išta o obrezivanju srca, on se držao „vječnog zavjeta“ i bio je tjelesno obrezan.³⁹

Islam oživljava praksu obrezivanja. Prenosi se u hadisu da je poslanik Muhammed (alejhi selam) kazao:

„Pet je praksi koje odgovaraju prirodnim ljudskim težnjama: brijanje stidnih dlaka i pazuha, obrezivanje, kraćenje brkova, kraćenje noktiju ruke i noge.“⁴⁰

Zašto islam?

Svaka osoba se treba vratiti islamu jer je to pravo prirodno vjerovanje, stečeno rođenjem svake osobe i izvorni trag u svakoj ljudskoj duši kada se rodi.

Svaka osoba se treba vratiti islamu jer je Allah zapečatio i njime zamijenio sve prethodne poruke. Allah poručuje svim ljudima u Kur'anu:

„...sada Sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan Sam da vam islam bude vjera...“ (Kur'an5:3)

Svaka osoba se treba vratiti islamu jer ljudi svih starosnih doba moraju obožavati svog Gospodara (Allaha) prema Zakonu

³⁹ Filipis, *Istinita poruka Isusa Krista*, 81-82. str.

⁴⁰ Hadis bilježe Buhari, Muslim i ostali.

koji je propisan od strane Njega, a na način kako je objavljeno Njegovom Poslaniku (alejhi selam). Plemenima Izrailja, na primjer, bilo je naređeno da obožavaju Allaha prema Zakonu Mojsija. Kada im je poslanik Isus poslat, bilo im je naređeno da obožavaju Allaha prema onome što je propisano Jevanđeljem. Onda, kada je Allah poslao poslanika Muhammeda (alejhi selam) sa porukom islama svim ljudima, ta poruka je postala dužnost svih ljudi, **plemena Izrailja, i svih drugih**, da prihvate islam.

Uostalom, šta može biti ozbiljnije od odbijanja religije koju je Tvorac i Održavalac svega zapovijedio cijelom čovječanstvu? Zaista, odbijanje te vjere je velika nepravda počinjena od strane ljudi. Tužno je ali istinito da ako osoba preseli u ovakvom stanju, on ili ona biće kažnjeni i bačeni u vatru Džehennema gdje će vječno boraviti. Ovaj koncept je stotinama puta istican u Kur'anu i u izjavama poslanika Muhammeda (alejhi selam). Allah je kazao u Kur'anu:

„A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.“
(Kur'an3:85)

Također, poslanik Muhammedje (alejhi selam) kazao:

„Ko god od Jevreja i kršćana za mene čuje, i ne povjeruje u ono sa čime sam poslat, i umre u takvom stanju biće od stanovnika vatre.“ (Hadis bilježi Muslim)

Primjećujemo da samo obaviješteni da je Bog kazao u proročanstvu Ponovljenog Zakona 18:

„A ko god ne bi poslušao riječi Moje, koje će govoriti u Moje ime, od toga ću Ja tražiti.“ (Ponovljeni Zakon 18:19)

Kako je već u nekim knjigama dokazano da je jedan od poslanika na koga se u ovom psalamu misli poslanik Muhammed (alejhi selam), ovo znači da ko god vjeruje u Bibliju mora vjerovati u ovog poslanika i u ono što on kaže; u suprotnom, on ili ona biće pozvani na odgovornost zbog toga.

Nakon shvatanja o tome ko je taj poslanik, logično sleduje da se moramo pridržavati njegovih učenja.

Ima onih koji ne žele da prihvate islam jer misle da prihvatanjem islama okreću leđa svim prijašnjim poslanicima koje je Bog poslao. Ovo je pogrešno zbog sljedećeg:

Prvo, vjerovanje u sve Allahove poslanike je stub islamskog vjerovanja i stoga, ni jedan musliman nije musliman ako on ili ona ne vjeruju u Isaa, Musaa i ostale poslanike.

Drugo, vjerovanje u Allahove poslanike je dio onoga čemu je svaki od poslanika podučavao (to jest, svaki od poslanika je pozivao svoj narod da povjeruje u sljedećeg poslanika koji će doći nakon njega).

Tako da je odbijanje jednog poslanika jednako odbijanju prethodnih poslanika.

Treće, odbijanje bilo kojeg poslanika smatra se odbijanjem Onoga Koji ga je poslao, a to je Uzvišeni Allah.

Četvrto, islam obećava sljedbenicima ranijih vjera velike nagrade ako dodaju vjerovanje u islam vjerovanju njihovih prethodnih vjera.

Poslanik Muhammed (alejhi selam) je kazao:

„Tri vrste ljudi biće dvostruko nagrađeni: osobe među sljedbenicima Knjige (Jevreji i kršćani) koje su vjerovale u svog poslanika (Isaa ili Musaa) i zatim povjerovale u poslanika Muhammeda (prihvatajući islam)...“ (Hadis bilježi Buhari)

Prva nagrada je zato što je bio vjernik ili vjernica u svojoj prethodnoj vjeri, prije nego što su on ili ona saznali za islam; druga nagrada je za priznavanje istine i vjerovanje u islamu.

Dakle, islamska perspektiva odnosa između poslanika je kao odnos lančane veze; odbacivanje jednog od njih računa se kao odbacivanje svih ostalih. Stoga, biti musliman znači imati čast vjerovanja u sve poslanike koji su došli prije poslanika Muhammeda (alejhi selam), a ne znači okretanje leđa bilo kome od njih.

Na kraju, mi moramo prihvatiti islam jer je islam oživio vječna i uzvišena učenja koja su bila ili zaboravljena ili su prethodne poruke bivale iskrivljene. Islam zadržava i održava praktična učenja pomenuta u ranijim spisima koja su dio urođenih prava svih ljudi do kraja ovog svijeta.

Posljednji poziv na razum

Završni prijedlog: razmisli o tome šta svi imamo zajedničko.

Hajde da se zajedno urazumimo:

„Reci: „O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikom osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!“ Pa ako oni ne pristanu, vi recite: „Budite svjedoci da smo mi muslimani!“ (Kur’an3:64)

„Sljedbenici Knjige“ je uvaženi naziv dat Jevrejima i kršćanima u Časnom Kur’anu. Muslimanima je naređeno da ih pozivaju sa plemenitim riječima punim poštovanja:

O sljedbenici Knjige, o učeni ljudi, o ljudi koji tvrdite da ste sljedbenici uzvišene Objave svetog Pisma, okupimo se oko zajedničke platforme: da ne slavimo nikoga do Allaha, jer niko sem Njega nije vrijedan obožavanja, jer je On naš Gospodar i Pazitelj, naš Održavalac i Opskrbitelj, vrijedan svake hvale, molitvi i posvećenosti.

Ove istine su osnova i sastavni dijelovi intelekta svakog ljudskog bića. Razmotrite van slojeva indoktrinacije koji skrivaju jednostavne činjenice, i bićete u mogućnosti da vidite da duboko u sebi, svako ljudsko biće zadržava jednostavan i očigledan koncept jedinog istinskog Boga. U suštini, svako ljudsko biće se slaže da postoji samo jedan Bog vrijedan obožavanja, jedan Bog koji je bez partnera, pomagača, ili bilo čega što Mu se lažno pripisuje.

Ovo je to

U ovoj knjizi, ukazan vam je Pravi put, i Allah vam je dao mogućnost da napravite razliku ispravnog od neispravnog; On vam je, također, dao slobodu izbora da prihvatite ili odbacite poruku islama. Ako prihvatite Njegov poziv, bićete toplo ugošćeni u Džennetu. Ako ga odbijete, susrešćete se sa najvećim gubitkom koji možete da zamislite: gubitak Dženneta i zagaranirani boravak u vatri Džehennema, vječno. Dajte sebi momenat i razmislitešta vječnost zapravo znači. To je vrlo zastrašujuće ostvarenje.

Vi koji ste bili vjerni kršćani, imaćete srdačnu dobrodošlicu pri prihvatanju islama jer:

□ Isa je tražio od svojih sljedbenika da slijede Muhammeda (alejhi selam) kad god se on pojavi,⁴¹

□ Kada se Isa vrati pred kraj ovog svijeta, on će potvrditi pripadnost islamu i slijediće njegovo učenje.⁴²

Da, jer je Isa pozivao svoje istinite sljedbenike da ta učenja slijede dok je bio na Zemlji, on će ih slijediti kada se vrati, i zato bi svi pravovjerni kršćani trebali da također slijede islam.

Za one koji su bili vjerujući Jevreji, zapamtite da su se poslanik Avram i Mojsije u potpunosti predavali svom Gospodaru, bilo da su Ga zvali Elohim, Bog, Eloh ili Allah. Sav ponos prema naciji ili precima je uzaludan: ono šta će se računati na kraju je vaša individualna veza sa vašim Tvorcem. To znači potpuno predanje – islam.

Za one koji su drugih vjera ili koji, do sada, nisu osjećali da su pripadnici bilo koje vjere, razmislite o ovoj poruci **sada**, bez ikakve neodlučnosti i oklijevanja, prije nego što bude

⁴¹Za dalju diskusiju vidite: „Ko zaslužuje da bude obožavan?“, Poglavlje: „Nevjerovatna proročanstva Muhammeda u Bibliji.“ Vidite prilog.

⁴²Za dalju diskusiju vidite: „Ko zaslužuje da bude obožavan?“, Poglavlje: „11 činjenica o Isusu.“ Vidite prilog.

prekasno; **prije nego što vas smrt ne preuzme.** To može biti uskoro. Ko zna? Samo Bog zna.

Šapat

Neki ljudi su u nemogućnosti da pronađu istinu zbog svoje slijepe privrženosti svojim vjerovanjima. Njihova uporna privrženost se obično ne zasniva na intelektualnom razumijevanju učenja, već na moćnim kulturološkim i emocionalnim uticajima. Zato što su odrasli u određenoj porodici ili društvu, oni se čvrsto drže do vjerovanja tog društva, vjerujući da se pridržavaju istine.

Postoje i drugi koji su uvjereni u vezi istinitosti islama i mentalno su spremni da ga prihvate. Međutim, kada dođu do faze kada se sjetite drastične promjene u njihovim životima, promjena koja se možda neće svidjeti njihovim porodicama i društvu, oni teže odustajanju promjeni svog mišljenja u vezi te odluke.

Evo im tih šapat:

Bez obzira na količinu novca, prestiža, statusa i moći koje nevjernik može da posjeduje u ovom životu, on ili ona neće nikada da imaju dovoljno da mogu da kupe ulazak u Džennet. Na onom svijetu, najsiromašniji među stanovnicima Zemlje koji su posvjedočili istini islama, biće daleko sretniji i dostojanstveniji od najbogatije osobe koja nije prihvatila poruku islama.

Odbacivanje Allahove poruke je najveći grijeh koji se može počiniti. Iz tog razloga, dok je duša i dalje u tijelu osobe, ista treba da mudro i brzo iskoristiti povod: jer još uvijek je živa i ima priliku da prihvati Allahovu poruku prije nego što je prekasno. Vrijeme za pokajanje je ograničeno za svaku osobu.

Kada jednom smrt dođe, nije više moguće dobiti oprost.⁴³ Allah je kazao u Kur'anu:

„Kad nekome od njih smrt dođe, on uzvikne: „Gospodaru moj, povрати me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio!“ – Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti...“⁴⁴ (Kur'an 23:99-100)

Religija je, bez pogovora, najbitniji aspekt života jedne osobe zato što utičena način koji zavisi od toga je li osoba na ispravnom putu ili ne; iz toga slijedi, dakle, da je odabir prave vjere najbitnija lična odluka koju pojedinac mora da napravi; ova odluka mora da bude zasnovana na jasnoći i potpunoj ubijeđenosti. Kad je riječ o stvarima religije i vjeroispovjesti, ništa ne bi trebalo da bude prepušteno slučaju. Zato što će onaj koji je ispravno vođen – nasuprot onoga koji nije – sigurno naći vječnu sreću na ovom i onom svijetu!

Kako su predstavljeni prethodni dokazi, ko god ima zdrav intelekt može analizirati i rezonovati; raskrsnica je dostignuta, na kojoj Allah (Slavljen je On) poziva sve ljude da slijede jasan, Pravi put i da zaobiđu sve maglovite, i krivudave puteve. Pravi put je sada postao različit od lošeg puta, kao što je Allah i spomenuo u Kur'anu:

...Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. – A Allah sve čuje i sve zna.“ (Kur'an 2-256)

Moja je dužnost i odgovornost, kao žitelja ove velike planete, i kao onaj koji je predao svoju slobodnu volju zakonu i zapovijestima Uzvišenog Bića, da pozovem sve ljude da se

⁴³ Sabrano od Karbaljove: „*Moja velika ljubav prema Isusu vodila me je do islama.*“

⁴⁴ Nevjernici će tražiti „drugu šansu“ kada vide meleke kako se spremaju da ih kazne, ali biće prekasno; vrijeme im je dato, intelekt i vodstvo, ali su ga oni poricali godinama sve dok im nije došao kraj.

okrenu od svih formi obožavanja lažnih božanstava, da prestanu da vjeruju u kipove, ikone, svece, sfinge, figure, hamajlije, talismane, potkovicе, petokrake, ili bilo kakve druge objekte koji su napravljeni od strane ljudi ili bilo čega drugo što je stvoreno. Nakon pokajanja, osoba se treba potpuno predati volji Allahovoj, jedinom Bogu univerzuma.

Kako postati musliman

Svaka vjera ima sopstvene uslove za preobraćenje: ako neko želi postati Jevrej, on/ona moraju biti u stanju da se obavežu na sljedeće:

- 1) Da uđu u vječni zavjet između Boga i ljudi Izrailja i da postanu Jevreji njegovom/njenom slobodnom voljom;
- 2) Da prihvate judaizam isključujući sve druge religijske vjere i prakse, što znači i poricanje Isusa i Muhammeda i poricanje objava koja je Bog slao čovječanstvu kroz njih;
- 3) Da se obavežu na punu lojalnost judaizmu i jevrejskog naroda pod svim okolnostima;
- 4) Da se posvete izučavanju Tore i jevrejskog znanja; i
- 5) Da podižu svoju djecu kao Jevreje.

Kako bi postali kršćani ljudi moraju:

- 1) Vjerovati da Bog (Allah) ima partnera, majku isina;
- 2) Vjerovati da je svako novorođenče grješno;
- 3) Vjerovati da je Bog postao čovjek i spustio se na Zemlju kako bi umro i razapet na krstu zbog grijeha ljudi;
- 4) Poricati poslanstvo Muhammeda javno;
- 5) I poricati da je Kur'an objava od Allaha.

Međutim, postati musliman je lahko:

- 1) Posvjedočiti da niko ne zaslužuje da bude slavljеn do jedinog istinskog Boga (a pritom se odreći svih lažnih bogova);
- 2) Posvjedočiti da je Muhammed Njegov glasnik;
- 3) Vjerovanje u svih šest načela vjere, i

4) Obožavanje Allaha onako kako nas je naučio Njegov poslanik Muhammed.

Stoga, postati musliman/ka je jednostavan i lagan proces. Ako iko ima pravu želju da postane musliman i ima puno uvjerenje da je islam istinita Allahova vjera, sve što treba da učini jeste da izgovori *šehadet*, tj. riječi svjedočanstva islama. Izgovaranje ovog svjedočanstva iz iskrenog srca osobu uvodi u islam. Ovo su glavna vrata islama.

Poslanik Muhammed je kazao: **„Ko god posvjedoči da niko ne zaslužuje da bude obožavan osim Allaha, Koji nema sadruga, i da je Muhammed Njegov rob⁴⁵ i poslanik, i da je Isa Allahov rob, Njegov poslanik, i Njegova riječ⁴⁶ koju je On dostavio Merjemi i duša stvorena od strane Njega; i da je Džennet istina, i da je Džehennem istina, Allah će ga na kraju uvesti u Džennet, pored njegovih djela.“** (Hadis bilježi Buhari)

Prvi dio svjedočenja sadrži se od najvažnijih riječi istine koje je Allah ikada objavio Svojim plemenitim poslanicima: „niko ne zaslužuje da bude obožavan osim Allaha“. On je kazao u plemenitom Kur'anu:

„Prije tebe ni jednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: „Nema boga osim Mene, zato samo Mene obožavajte!“ (Kur'an 21-25)

Potvrđivanje ovog svjedočenja podrazumijeva da sve forme ibadeta, bilo da su to namaz, post, molba, traženje utočišta i pomoć, moraju da se upute jedino Allahu. Usmjerenje bilo kakvog oblika ibadeta nečemu drugom pored Allaha (bilo da je to melek, poslanik, Isa, Muhammed, idol, sunce, mjesec, ili drvo) smatra se kontradiktornim osnovnoj poruci ne samo poruci

⁴⁵ Značenje „robovanja Allahu“ je ranije objašnjeno.

⁴⁶ Znači da je Isa stvoren kada je Allah rekao „riječ“: Budi; kada je On to rekao, Isa je bio stvoren u materici njegove majke, Merjeme.

islama, već također svih poslanika; to je neoprostiv grijeh na Sudnjem danu, osim ako se za to osoba ne pokaje prije smrti.

Drugi dio svjedočanstva znači da je poslanik Muhammed sluga i izabrani glasnik Allaha. Ovo podrazumijeva da pravi musliman poštuje i slijedi naredbe Poslanika pomenute u izvorima njegovih kazivanja. Potrebno je vjerovati u ono što je on kazao, prakticirati njegova učenja i izbjegavati ono šta je on zabranio jer su ta kazivanja bila, zapravo, objave i inspiracije od uzvišenog Allaha.

Kako je pomenuto ranije, poslanik Muhammed je bio poslat kako bi praktično primijenio Kur'an kroz njegove riječi, djela, zakonodavstvo, kao i ostale životne aspekte. Kada je 'Aiša (nek je Allah zadovoljan s njom), žena Poslanika, bila upitana o njegovom karakteru, odgovorila je:

„Njegovo ponašanje je bilo po Kur'anu.“ (Bilježe Muslim i Davud)

Dakle, istinski se pridržavati drugog dijela svjedočanstva je slijeđenje njegove prakse u svim sferama života. Allah je kazao:

„Reci, (O Muhammede): „Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehе vam oprostiti!“ – A Allah prašta i samilostan je.“ (Kur'an 3-31)

Pravi musliman mora da pokuša da oblikuje njegov/njen život i ponašanje kako bi slijedio Poslanika, pošto je on bio od Boga živi primjer ljudima za slijeđenje. Allah je kazao Svom Poslaniku:

„Jer ti si, zaista, najljepše čudi.“ (Kur'an 68-4)

Allah je također kazao svim ljudima:

„Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onome svijetu, i koji često Allaha spominje.“ (Kur'an 33-21)

Po ulasku pod okrilje islama, svi prethodni grijehovi te osobe se brišu; započinje se novi život pobožnosti i pravednosti pošto su se on/ona, u suštini pokajali zbog načina i vjerovanja u njihovom prethodnom životu. Poslanik je odgovorio čovjeku koji

je kazao da će prihvatiti islam pod uslovom da mu Allah oprostí prethodne grijehé:

„Da li znaš da prihvatanje islama briše sve grijehé počinjene prije toga?“ (Hadis bilježi Muslim)

Čim osoba prihvati islam, oslobađa se svih počinjenih grijeha prije prihvatanja islama. Djela te osobe bivaju izbrisana, i biva kao da su ponovo rođeni tog dana. Od tog trenutka treba se truditi u što većoj mjeri da očuva svoju knjigudjela čistom i da nastoji da postigne što više dobrih djela; jer na osnovu svojih dobrih djela biće nagrađena u Džennetu.

Ponovo ću istaći da prihvatanje islama ne znači okretanje leđa porukama prethodnih poslanika (alejhi selama svima). Zaista, islam je ispunjenje tih poruka. Zato, ako ste Jevrejín ili kršćanin, prihvatanjem islama i slijeđenjem poslanika Muhammeda (alejhi selam) je ostvarenje poruke koju su donijeli Musa i Isa (alejhi selama).⁴⁷

U svakom slučaju, odbijanje islama znači okretanje leđa ne samo poslaniku Muhammedu već također i prethodnim poslanicima (Musau i Isau). Ovo je zapravo očito kršenje njihovih poruka, koje umanjuje nečiju nadu za nagradom Dženneta na budućem svijetu.

Sada je samo na vama da odlučite o vašem sopstvenom budućem vječitom domu. Želim vam sve najljepše.

Zaključak

Da zaključimo, islam je oživio vjeru svih poslanika, vjeru koja je zasnovana na vjerovanju u jednog jedinog Boga našeg Stvoritelja. Zajedno sa sistemom vjerovanja u Allaha, islam donosi i mnoga pravila i prakse vezane za moral, pravdu i čist život. Stoga, islamski način života je mnogo bliži načinu života

⁴⁷ Ova važna stavka je dokazana u mnogim različitim radovima pod nazivima „Muhammed u Bibliji.“ Oni su dostupni na internetu i u knjižarama.

Isaa i prethodnih poslanika (alejhi selama svima) od načina bilo kojih drugih vjerskih grupa koje tvrde da su sljedbenici Poslanika.

Sa ovom glavnom koncepcijom razjašnjenih islamskih učenja, od istinitih sljedbenika Isusa se očekuje da prihvate islam po njegovim uputstvima, a ne da okrenu svoja leđa njegovom pravilno vođenom učenju. Prihvatanjem islama, osoba ispunjava vjerovanje u poslanika Isaa i Muhammeda i time postiže sretan život na ovom svijetu, a prije svega ispunjava uslove za ulazak i vječiti boravak u Džennetu.

Neka svjetlost istine zasija našim razumom i našim srcima. Neka nas vodi miru i sigurnosti u ovom životu i vječnom blaženstvu na onom svijetu.

Madžid b. Sulejman Er-Ressi

Mob: 00966 (0) 5059067661

E-mail: majed.alrassi@gmail.com

Literatura

1. **Prijevod značenja Kur'ana**
2. **Moja velika ljubav prema Isusu me dovela do islama**- Simon Alfredo Karabaljo
3. **Istinao Isusu** - Dr. Manae Hammad Al-Džohani
4. **Istinita poruka Isusa Krista**, BilalFilips,
5. **Ispravna Božija Vjera** – BilalFilips